

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Сенегал
про передачу засуджених осіб

Верховна Рада України постановляє :

Договір між Україною та Республікою Сенегал про передачу засуджених осіб, вчинений 17 червня 2013 року в м. Дакар, який набирає чинності через тридцять днів після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати (додається).

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
2 вересня 2015 року
№ 662-VIII

**Договір
між Україною та Республікою Сенегал
про передачу засуджених осіб**

Україна і Республіка Сенегал, далі – „Договірні Сторони”,

Виходячи з того, що покарання має на меті соціальну реабілітацію засуджених осіб,

Вважаючи, що для досягнення цієї мети їхнім громадянам, позбавленим волі за кордоном внаслідок вчинення злочину, належить надати можливість відбувати покарання в суспільному середовищі, з якого вони походять,

Вважаючи, що найкращим способом досягнення цієї мети є їхня передача до власних держав,

Домовились про таке:

**Стаття 1
Визначення термінів**

Для цілей цього Договору:

а) „держава винесення вироку” означає державу, в якій було засуджено особу, яку може бути передано;

б) „держава виконання вироку” означає державу, в яку засуджену особу може бути або вже було передано;

с) „вирок” означає будь-яке покарання чи захід, який передбачає позбавлення волі на визначений чи невизначений термін, призначені рішенням суду за кримінальне правопорушення;

д) „рішення суду” означає рішення суду, яким призначено покарання.

**Стаття 2
Загальні принципи**

1. Договірні Сторони зобов'язуються якнайширше співпрацювати одна з одною у відповідності до положень цього Договору у тому, що стосується передачі засуджених осіб.

2. Особу, засуджену на території однієї Договірної Сторони, може бути передано на територію іншої Договірної Сторони відповідно до положень цього Договору для відбування призначеного їй покарання. З цією метою така особа може висловити державі винесення вироку або державі виконання вироку побажання бути переданою відповідно до цього Договору.

3. Пропозиція про передачу може виходити як від держави винесення вироку, так і від держави виконання вироку.

Стаття 3 Умови передачі

1. Цей Договір застосовується лише за таких умов:

- a) засуджена особа є громадянином держави виконання вироку на момент запиту про її передачу;
- b) вирок набрав законної сили;
- c) дія чи бездіяльність, за які був винесений вирок, є злочином згідно з законодавством держави виконання вироку, навіть якщо їхня кваліфікація не є однаковою;
- d) на день отримання запиту про передачу строк покарання або примусового заходу, що залишився, складає не менш як один рік;
- e) засуджена особа погодилась на передачу або, якщо вона нездатна зробити це самостійно, її законний представник;
- f) платоспроможна засуджена особа сплатила штрафи, судові витрати, відшкодування у порядку цивільного позову або грошові відшкодування будь-якого виду, які їй можуть бути призначені згідно з вироком; або надала державі винесення вироку достатні гарантії цих виплат;
- g) держава винесення вироку і держава виконання вироку погодилися на передачу засудженої особи.

2. У виняткових випадках Договірні Сторони можуть погодитися на передачу засудженої особи, навіть якщо їй залишилося відбувати покарання протягом строку, меншого, ніж встановлено підпунктом «d» пункту 1 цієї статті.

3. Неплатоспроможність засудженої особи не є перешкодою для її передачі.

4. Згода засудженої особи не потрібна у випадках, передбачених статтею 7 цього Договору.

Стаття 4 Обов'язковість надання інформації

1. Компетентні органи Договірних Сторін повинні інформувати кожного засудженого громадянина іншої Договірної Сторони про можливості, які йому надає застосування цього Договору, та про правові наслідки передачі.

2. Якщо засуджена особа звернулася до держави винесення вироку з заявою про свою передачу у відповідності до положень цього Договору, ця держава має поінформувати про це державу виконання вироку якомога раніше після набрання рішенням суду законної сили. Інформація має містити:

- a) прізвище, дату та місце народження засудженої особи;

- b) її адресу, якщо вона є, в державі виконання вироку;
- c) викладення фактів, що призвели до вироку;
- d) характер, тривалість і дату початку виконання вироку.

3. Засуджена особа має бути поінформована у письмовій формі про будь-які заходи, вжиті державою винесення вироку або державою виконання вироку на виконання попередніх пунктів, а також про будь-які рішення, прийняті кожною державою стосовно запиту про її передачу.

Стаття 5

Запити і відповіді

1. Запити про передачу і відповіді на них виконуються у письмовій формі.

2. Ці запити адресуються і походять від Міністерств юстиції Договірних Сторін. Відповіді мають надсилатися тими ж каналами.

3. Запитувана Сторона у найкоротші строки інформує запитуючу Сторону, про своє рішення прийняти чи відхилити запит про передачу.

Стаття 6

Згода засудженої особи на передачу

1. Засуджена особа може звернутися із заявою про свою передачу до держави винесення вироку або до держави виконання вироку.

2. Згода засудженої особи на передачу має бути чітко висловленою. У разі звернення держави виконання вироку, держава винесення вироку надає їй можливість перевірити, що засуджена особа ознайомена з правовими наслідками передачі, та що вона надала згоду на передачу добровільно.

Стаття 7

Особи, які здійснили втечу з держави винесення вироку

1. Якщо громадянин однієї Договірної Сторони, стосовно якого на території іншої Договірної Сторони винесено вирок, що набрав законної сили, має на меті уникнути відбування покарання або продовження відбування покарання у державі винесення вироку, переховуючись на території першої Договірної Сторони до завершення відбування покарання, держава винесення вироку може направити клопотання іншій Договірній Стороні з тим, щоб вона взяла на себе виконання вироку.

2. На прохання запитуючої Сторони запитувана Сторона, до отримання документів, що підтверджують клопотання, або в очікуванні рішення щодо цього клопотання може вдатися до арешту засудженої особи або вжити будь-яких інших належних заходів з метою забезпечення перебування цієї особи на її території в очікуванні рішення щодо клопотання. Будь-яке прохання з цією метою супроводжується інформацією, зазначеною в пункті 2 статті 4 цього Договору. Арешт

засудженої особи у такому разі не може призвести до погіршення її становища згідно з вироком.

Стаття 8 Підтвердні документи

1. На запит держави винесення вироку держава виконання вироку повинна їй надати:

- a) документ про те, що засуджена особа є громадянином держави виконання вироку;
- b) копію тексту положень законодавства держави виконання вироку, які передбачають, що дія чи бездіяльність, на підставі якої було винесено вирок, є злочином у державі виконання вироку.

2. Якщо жодна з держав не повідомила, що не надасть згоди на передачу засудженої особи, держава винесення вироку повинна надати державі виконання вироку:

- a) засвідчену копію рішення суду з інформацією про набрання ним законної сили;
- b) копію відповідних положень законодавства;
- c) інформацію про тривалість покарання, вже відбутої частини строку покарання і частини строку покарання, що залишається відбутися, а також час попереднього ув'язнення;
- d) заяву засудженої особи із зазначенням її згоди на передачу за виключенням випадків, передбачених статтею 7 цього Договору;
- e) кожного разу у випадку необхідності медичний висновок або соціальну характеристику щодо засудженої особи, будь-яку інформацію про поведження з нею у державі винесення вироку та будь-які рекомендації щодо подальшого поведження з нею у державі виконання вироку.

3. Як держава винесення вироку, так і держава виконання вироку можуть робити запити щодо отримання будь-якого з документів чи заяв, зазначених у пунктах 1 і 2 цієї статті, до направлення запиту про передачу або прийняття рішення про прийнятність або відмову у передачі.

Стаття 9 Наслідки передачі

1. Прийняття засудженої особи державою виконання вироку має наслідком припинення виконання покарання в державі винесення вироку.

2. Держава винесення вироку не може продовжувати виконувати покарання, якщо держава виконання вироку вважає виконання покарання закінченим.

3. Виконання покарання регулюється законодавством держави виконання вироку, яка є єдиною компетентною приймати відповідні рішення.

4. При виконанні покарання компетентні органи держави виконання вироку:

- а) пов'язані визначеним строком покарання. Водночас, якщо строк покарання є тривалішим, ніж санкція, передбачена законодавством держави виконання вироку за такий самий злочин, вирок може бути замінено на максимальний термін позбавлення волі, передбачений законодавством держави виконання вироку;
- б) пов'язані фактами, доведеними у вироку;
- с) не можуть пом'якшити покарання шляхом заміни на грошове стягнення.

Стаття 10

Амністія, помилування та пом'якшення вироку

Кожна Договірна Сторона може прийняти рішення про помилування, застосувати амністію чи зменшення покарання відповідно до своєї Конституції або інших норм законодавства.

Стаття 11

Перегляд вироку та припинення виконання покарання

1. Лише держава винесення вироку має право ухвалювати рішення щодо клопотань про перегляд вироку.

2. Держава виконання вироку повинна припинити виконання покарання невідкладно після отримання повідомлення від держави винесення вироку про будь-яке рішення або захід, які мають наслідком скасування обов'язкового характеру покарання або примусового заходу.

Стаття 12

Non bis in idem

Засуджену особу, яку передано для виконання покарання або примусового заходу відповідно до положень цього Договору, не може бути затримано, віддано до суду чи засуджено у державі виконання вироку за ті самі правопорушення, за які її було засуджено.

Стаття 13

Здійснення передачі засудженої особи

Передача засудженої особи органами держави винесення вироку органам держави виконання вироку має здійснюватися в узгодженому ними місці та в погоджений ними час.

Стаття 14

Витрати

1. Витрати, пов'язані з виконанням цього Договору, несе держава виконання вироку крім тих витрат, які виникли виключно на території держави винесення вироку.

2. Держава виконання вироку бере на себе витрати, пов'язані з передачею, з моменту передачі їй засудженої особи.

Стаття 15

Мови та засвідчення

Кожна Договірна Сторона може використовувати свою офіційну мову для передачі запитів про передачу та підтвердних документів. Ці запити та документи повинні супроводжуватися перекладом на офіційну мову іншої Договірної Сторони.

Стаття 16

Інформація про виконання покарання

Держава виконання вироку інформує державу винесення вироку:

- a) про закінчення виконання покарання;
- b) про втечу засудженої особи;
- c) з усіх питань, порушених державою винесення вироку відповідно до положень цього Договору.

Стаття 17

Застосування у часі

Цей Договір застосовується для виконання покарань, призначених до та після набрання ним чинності.

Стаття 18

Співпраця і консультації

Міністерства юстиції Договірних Сторін якнайширше співпрацюють одне з одним і проводять спільні консультації щодо всіх питань, які можуть бути порушені, або які чітко не визначені у цьому Договорі.

Стаття 19 Набрання чинності

1. Цей Договір підлягає ратифікації відповідно до чинного законодавства Договірних Сторін.

2. Цей Договір набирає чинності через тридцять (30) днів після обміну ратифікаційними грамотами.

Стаття 20 Зміни та денонсація

1. За взаємною згодою Договірних Сторін до цього Договору можуть вноситися зміни. Ці зміни набирають чинності у порядку, визначеному статтею 19 цього Договору.

2. Цей Договір укладено на невизначений строк.

3. Кожна з Договірних Сторін може у будь-який час денонсувати цей Договір. Дія Договору припиняється після перебігу шести (6) місяців з дати письмового повідомлення іншій Договірній Стороні про таке рішення.

Вчинено у м. Дакар «17» серпня 2013 року у двох примірниках, кожний українською та французькою мовами, при цьому всі тексти є автентичними.

За Україну

За Республіку Сенегал

Олександр Лавринович,
Міністр юстиції

Аміната Туре,
Міністр юстиції